

Ἐύναμη, μὰ καὶ μὲ περίσσια ἀλήθεια, ἀρχινάει τὸ κύριο ἄρθρο τῆς τὴν περιστομένη Τρίτη ἡ «Ἄκροπολη».

«Οταν στερεωθῇ, λέει, μιὰ κατάστασις προγ-
μάτων εἰς αὐτὸν τὸν τόπον, ὥρισμένα ξυνάρια ὑψώ-
νονται· νὰ τὴν σκάψουν καὶ νὰ τὴν ξεθεμελιώσουν.

Ἡ θρησκοναπηλεῖα.

· Ἡ γλωσσοκαπηλεία.

‘Η Πατριδοκαπηλεία και εἰδικῶς η Κρητικοκαπηλεία».

"Ἵστερ" ἀπ' αὐτές τις δυνατές ἀραδοῦλες, δλα τὰλλα τοῦ ἄρθρου περιττεύανε. "Οπως περιττεύει καὶ χάθε χοίση πάντα σ' αὐτά.

ΣΤΟΥ "ΝΟΤΜΑ,, ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

πευλιοῦνται τὰ κόδλουνθα βιβλία πρὸς ΜΙΑ δραχμὴ τὸ
ἔξι δύο ἀπὸ δσα εἶναι σημειωμένα μὲν ἄλλες τιμές

Γ. Ν. ΑΒΑΖΟΥ, «Ἡ Ματιά». — «Ἄγκαθία καὶ Τριβόλοι» (Σηγήματα). — ΧΑΡ. ΑΝΤΡΕΑΔΗ, «Ο «Μέγ» Ἀλέξανδρος». — ΒΑΡΔΕΝΤΗ, «Δόξα καὶ Ζωὴ». — ΗΛΙΑ Η. ΒΟΓΤΙΕΡΙΔΗ, «Δάφνης καὶ Χλόη» τοῦ Λάγγου. μετάφρ.), — «Τίμωνας ὁ Μισάνθρωπος» τεῦ Λουκιανοῦ (μετάφρ. λ. 50), | «Ο Προσκυνητής». — ΡΗΓΑ ΓΚΟΛΦΗ, «Τὰ Τραγούδια τοῦ Ἀπρίλη» (Δρ. 2). — Π. Σ. ΔΕΔΤΑ «Στοχασμοὶ περὶ τῆς ἀγατροφῆς τῶν παισῶν μας» (λ. 50). — «Γιὰ τὴν Πατρίδα — Ἡ καρδιὰ τῆς Βασιλοπούλας» (δρ. 3.50), — «Παραμύθι θίχως δνομα» (δρ. 3.50), — «Τὸν καιρὸν τεῦ Βουλγαροκτέν. υ» (τόμοι 2, δρ. 4.50)). — ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ. «Ἀπὸ τὸν Κόσμο τοῦ Σαλονιοῦ». — ΑΡΓΥΡΗ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ «Φυλλάδες τοῦ Γεροσήμου». — ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΖΕΡΒΟΥ, «Νησιώτικα Τραγούδια». — Κ. ΘΕΟΤΟΚΗ, «Τὰ Γεωργικὰ τοῦ Βεργίλιου» (λ. 50). — «Σακούνταλα» τοῦ Καλλιδάσα (δρ. 1). — ΙΔΑ, «Σαμοθράκη» (δρ. 2). — Θ. ΚΑΤΡΑΗΑΝΗ, «Τὰ Τραγούδια τοῦ Στρατιώτη» (λ. 10). — ΑΝΤΩΝΗ Κ. ΛΕΚΟΠΟΥΓΛΟΥ, «Τὸ Βιόλι». — ΑΛΕΞ. ΜΑΡΠΟΥΤΖΟΓΛΙΟΥ «De Profundis» τοῦ O. Wilde (δρ. 2). — ΚΩΣΤΑ ΠΑΡΟΡΙΤΗ «Δηγ. τοῦ Δειλινοῦ» (δρ. 2) —, «Οἱ νεκροὶ τῆς ζωῆς» (δρ. 2). «Στὸ Ἀλιπούρο» (δρ. 2). — ΑΛΕΞ. ΗΑΛΛΗ, «Ο ἔριπορος τῆς Βενετιᾶς» (Β' ἔκδοση). — ΑΛΕΞΑΝΤΡΑΣ ΗΑΠΑΜΟΣΚΟΥ, «Ἀθρώπιγος Μηχανισμός». — ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ, «Τὰ Παλιὰ καὶ τὰ Καιγούργια». — ΖΗΣΙΜΟΥ ΣΙΔΕΡΗ, «Ο Αἰας» τοῦ Σοφοκλῆ (μετάφρ.). — ΗΛΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ, «Πλουτάρχου : Ήερὶ Ηαίδων Ἀγωγῆς» (μετάφρ.). — ΓΙΑΝΝΗ ΣΤΕΦΑΝΗ, «Μπουμπούκια». — Δ. Η ΤΑΓΚΟΠΟΥΓΛΟΥ (δράματα): «Ζωντανοὶ καὶ Πεθαμμένοι», — «Ο Ἀσωτος», — «Οἱ Ἀλυσίδες» (δρ. 2). — ΜΕΝΟΥ ΦΙΛΗΝΤΑ «Ἀπὸ τοὺς Θρύλους τῶν Αἰώνων», — «Γραμματικὴ τῆς Ρωμαϊκῆς Γλώσσας» (Α' ἔκδοση) καὶ Β' ἔκδοση, τόμοι 2 (δρ. 5). — Ζ. ΦΥΤΙΔΗ, (δράματα): «Τὸ Ἐκθετο», — «Δίχως Ἀκρογιάλι», — «Χτισμένο στὸν Ἀμμο». — ΦΩΤΗ Δ. ΦΩΤΙΑΔΗ, «Τὸ Γλωσσικὸ Εἴτημα». — «Στὴ «Φοιτητικὴ Συντροφιά» (λ. 50). — ΗΑΝΤΕΔΗ ΧΟΡΝ. «Μελάχοα». —

Γιὰ τὸ ἔξωτερικό, λ. 25 παραπάνου δὲ κάθε τόμος.
TOMOI περασμένοις τοῦ «ΝΟΥΜΑ» (ἔξδυ ἀπὸ τὸν πρῶτον ποὺ δὲν ὑπάρχει κανένα του ἀντίτυπο) πουλεῖσθνται ρω 10,50 δὲναριών γιὰ τὴν Ελλάδα καὶ φρ.χρ. 12.50 γιὰ τὸ δ.-.Έ.δ.-τερούχο.

ϹΩ,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Τοὺς καλοκαιρινοὺς μῆνες Θεριστὴ καὶ Ἀλωγάρη, ὁ «Νουμᾶς» θὰ βγαίνει καθὼς πάντα, κάθε δεκαπέντε μέρες. "Ετεις τὰλλο φύλλο θὰ βγεῖ τὸ παραπάνου Σαβάτο, 9 τοῦ Θεριστῆ.

— « Ή « Ἐστία » τὴν περιχωμένη βδομάδα μᾶς πλεοφόρησε πώς ένας δικός μας λόγιος, που όσο πάνε και μᾶς τὸν παιρνούν τὰ Γαλλικὰ τὰ γράμματα, καινούριες πάλι: δάφνες θεριζει στὸ Παρίσι, ἀφοῦ θυέ αρθρα του Σημοσιευτήκανε σὲ θυέ Παριζιάνικες φημερίδες. Κ' ἔτσι: ἀρχινάει: σιγά σιγά νὰ σαρκώνεται τὸνειρο τοῦ λογίου μας που ἀμα πῆγε, λένε, στὸ Παρίσι ἔδωσε τὸ χέρι του στὸ Σηκουάνα και τοῦ εἶπε: — « Ή θὰ μὲ νικήσεις η θάση σὲ νικήσω! » Κα! νά, που τὶ, νίκη του χαμογέλασε τόσο γλυγόρα.

— Κάπιος χωρατατόής συσταίνοντας σὲ κάπιοντες τούς Διόσκουρους τῆς Ἑλληνογαλλικῆς δημοσιογραφίας κ. κ. Φενιέ καὶ Σπύρο Παπᾶ, εἶπε: — «Ο κ. Φενιέ, Γαλλοέλλην κι ἐ κ. Παπᾶς Ἑλληνογαλλος».

— Νικητής καὶ τροπαιοῦχος μᾶς γύρισε ἀπὸ τὸν πόλεμο τῆς Θήβας ὁ «Κριτικός τοῦ Νουμά» κι ἀπὸ τালλο φύλλο θάρχινήσει τις Θεατρικές κριτικές του. Μάθαμε μὲ περηφάνεια (ζὲ μᾶς τὸ εἶπε ὁ Ιδιος) πώς ἐστρατηγὸς Ἐντεῦ θάμασε τὸ ἀρειμάνιο παράστημά του καὶ τὴν ἀταλένια ἀντεχὴ του στὶς πορείες. Ἐφάμιλλός του ετάθηκε μόνο ὁ Θεσσαράκης Λεονάρδος, ἐ ἀρειμάνιος ζεκχνέας τῆς Πατρινῆς φρουρᾶς.

— Καὶ τὸ ἀμύνητο αὐτὸ ἀπὸ τὴν «Ἀκρόπολη» τῆς Τετράδης: «Μᾶς γίλθειν ἀπὸ τὸ Πόρτα Σαΐτ ἀπὸ τοὺς ἐπιλέκτους προξενιασθέας κ. Χ. Μπάρακλης, γνωστός επόρευμαν καὶ ἄγνωστος ὡς ποιητής καὶ ποιητής ἀπὸ τοὺς πρωτοτυπώτερους καὶ αἰσθητικώτερους».

— Γιὰ νὰ φρίξουν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι βουλευτές. (1) Φίλος Στέφανος Γρανίτσας, Κυβερνητικός βουλευτής και λόγιος. γράφει τώρα τὸ «Μαῦρο χαράδρι» του, πάνου σ' ἕνα θρύλο τῆς πατρίδας του τῆς Ἀκαρνανίας. Τώρα μὲ τὶς διαχοπές τῆς Βουλῆς θάγει ὅλο τὸν ακιρὸ νάποτελιώσει τὸ ἔργο του. πάνι πᾶς ἔταξε κ' ἔνα κοινότερο του γιὰ τὸ «Νομιμά».

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ 'ΕΣΤΙΑΣ, ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

I. A. ΚΟΛΛΑΡΟΥ - ΣΤΑΔΙΟΥ 44

Ἐξεδόθησαν : ΚΩΝΣΤ. ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ

ΕΡΓΑ: ΠΟΙΗΜΑΤΑ-ΠΕΖΑ

ΤΟΜΟΙ ΑΥΟ ΣΕΛ. 468

Περιέχουσι πάντα τὰ ἔργα τοῦ δημοτικωτάτου συγγραφέως ποιήματα καὶ πεζά. Τὰ δημοσιευθέντα παρ’ αὐτοῦ εἰς βιβλία, εἰς περιοδικά καὶ ἐφημερίδας καὶ τὰ ἀνευρεθέντα μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἀνέκδοτα (τὸ πρῶτον ἦδη δημοσιεύδεναι).

Τιμώνται διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Λε. 5

Digitized by EEWTECHNICAL